

Aan de voorzitter van Provinciale Staten van Gelderland

datum: 3 januari 2017

van: SP Gelderland, Astrid de Groot-Vollebregt

onderwerp: Subsidie Provincie Gelderland aan de gemeente Bronckhorst ivm experiment voor kinderen met psychische problemen

Inleiding

Betreft vragen n.a.v. een krantenartikel van 22 december j.l. in de Gelderlander. Daarin wordt gesteld dat huisartsen maar kinderen *doorverwijzen* naar de tweedelijns zorg. De huisartsen zouden niet voldoende kennis hebben en geen goede *diagnoses* (niet: indicatie) kunnen stellen, bij kinderen met psychische problemen.

De gemeente Bronckhorst voorziet vier huisartsen van *praktijkondersteuners* die samenwerken met de huisarts en het contact met de gemeente onderhouden via consulenten. Het gaat om een experiment dat tot eind 2018 duurt. De kosten bedragen €289.000,--. Volgens de krant draagt de provincie hier € 59.000,-- aan bij.

We begrijpen dat de nieuwe Jeugdwet heel ingewikkeld is. Wettelijk gezien heeft de Provincie geen taak meer op dit gebied. Echter, omdat de Provincie nu toch een substantieel bedrag bijdraagt aan dit experiment, zijn wij medeverantwoordelijk voor de uitvoering en de gevolgen.

Daarom wil de SP Gelderland dat GS de voornemens van de gemeente Bronckhorst zorgvuldig onder de loep neemt. Er moet getoetst worden op de wettelijke normen die aan de gezondheidszorg zijn gesteld m.b.t. de behandeling van kinderen met psychische problemen.

Daarom heeft de SP de volgende vragen:

1. Klopt het dat de provincie € 59.000,- bijdraagt aan het experiment met praktijkondersteuners voor de jeugdzorg?
2. Het artikel stelt als reden voor het experiment dat huisartsen geen goede diagnoses stellen en dan maar verwijzen naar de tweedelijns zorg. Huisartsen zouden te snel en te gemakkelijk verwijzen. Deelt het college deze mening? Zo ja, waarop is dat gebaseerd?
3. Er wordt gesteld dat 75% van de ouders die een kind met problemen heeft zich bij de huisarts meldt. Wat is daar verkeerd aan? De huisartsenzorg is het meest voordelig en daar wordt door de zorgverzekeraar altijd naar verwezen. Hij is bovendien een vertrouwenspersoon en kent gezinnen doorgaans heel goed.

In Bronckhorst worden er praktijkondersteuners aangesteld om kinderen te helpen. Zij gaan intake doen en stellen de diagnose maar er zijn er ook die behandelingen gaan doen.

4. Wat de competenties van deze twee verschillende soorten praktijkondersteuners? Wat is hun opleiding en autorisatie?
5. Uit welke beroepsgroep zijn zij afkomstig en aan welke organisatie zijn zij verbonden?
6. Hebben zij een medisch beroepsgeheim en vallen zij onder het Medisch Tuchtrecht?
7. Wie controleert of de behandelingen die voorgeschreven en uitgevoerd worden door gespecialiseerde praktijkondersteuners volgens de normen voor kinderen plaatsvinden.
8. Er wordt gesproken over dat de behandeling prettiger zou zijn dan bij de reguliere instellingen. Welke feiten ondersteunen deze beweringen?
9. Hoe wordt er voor gezorgd dat elk kind dat onder behandeling komt bij een praktijkondersteuner eerst somatisch is gescreend en fysieke oorzaken zijn uitgesloten?
10. Wie bepaalt of kinderen medicatie nodig hebben bij hun behandeling (psychologen mogen dit niet doen) en wie schrijft die dan voor?
11. Heeft GS zich ervan verzekerd dat de gemeente Bronckhorst niet begint aan dit experiment om financiële redenen?
12. De praktijkondersteuners werken nauw samen met consulenten van de gemeente. Hebben deze consulenten een medisch beroepsgeheim en dus een eed afgelegd? Worden de medische gegevens in een apart en goed afgeschermd digitaal dossier opgeslagen of kunnen alle ambtenaren deze privégegevens gewoon inzien? Hoe worden deze kinderen beschermd?
13. Er zijn vier huisartsen die meewerken aan dit experiment. Waar kunnen de andere huisartsen naar verwijzen?
14. Er zijn bij gemeentes nogal wat WMO-gelden “op de plank blijven liggen”. Weet u om hoeveel geld het gaat bij de Gemeente Bronckhorst.